

اخبار

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی
خبر داد:

موافقت دولت با برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه

سید عباس صالحی در حاشیه مراسم هفته پژوهش از موافقت دولت با برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه، هنر و رسانه خبر داد.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اعلام خبر موافقت دولت با برقراری بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه، گفت: با تصویب آئین‌نامه مربوطه در هیات وزیران از این پس بیمه بیکاری اهالی فرهنگ، هنر و رسانه که از جمله تکالیف قانون برنامه ششم توسعه کشور است اجرایی می‌شود.

وی با اشاره به فرآیند طی شده جهت تصویب نهایی این آئین‌نامه افزود: از جمله نقاط قوت مصوبه اخیر هیات وزیران مشارکت صنوف فرهنگی و هنری در تهیه و تدوین پیش‌نویس اولیه آن است که در جلسات متعدد با محوریت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه و برای سیر مراحل قانونی و اخذ نظر دستگاه‌های مربوطه و مندرج در تبصره یادشده به سازمان برنامه و بودجه ارسال و توسط سازمان مزبور برای تصویب تقدیم دولت شد و پس از جلسات متعدد در کمیسیون فرهنگی دولت و حصول توافق در مجموعه دستگاه‌های ذی‌ربط بپوشه وزارت رفاه و سازمان تامین اجتماعی، آیین‌نامه مربوطه بررسی نهایی شد و در جلسه مورخه ۳۰ آذر توسط هیات وزیران تصویب شد.صالحی عنوان کرد: برای اولین بار برای حمایت از این قشر فرهیخته‌بیمه بیکاری اجرا خواهد شد چرا که عمده این مشاغل در زمره مشاغل آزاد تعریف و تا کنون مشمول حمایت‌های قانون بیمه بیکاری نشده‌اند. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یادآور شد: یکی از اسبب‌پذیرترین مشاغل در هر کشوری مشاغل حوزه فرهنگ، هنر و رسانه است چرا که با هر فشار و چالش اقتصادی و مالی، تولیدات آن از سبد مصرفی خانوار حذف یا از اولویت خارج می‌شود. بحران بیماری کرونا و تعطیلی‌های بی در پی مشاغل فرهنگی و هنری، بی‌ترجم حمایت‌های انجام شده توسط دولت، مشخص کرد شاغلان این فعالیت‌ها باید از پشتوانه محکم‌تری برخوردار شوند تا پوشش‌دهنده و حامی معیشت این قشر فرهیخته باشد.

اجراهای آنلاین موسیقی ایرانی به پایان رسید

در آخرین شب از دومین دوره کنسرت آنلاین موسیقی دستگاهی، شامگاه یکشنبه ۳۰ آذرماه ۲ گروه موسیقی در تالار رودکی اجرا کردند.

برنامه نخست اجرای حمید خوانساری نوازنده عود، حمید کریمیان نوازنده عود و بامداد ملکی نوازنده دوایر و بندیر در ساعت ۲۱ بود که ابتدا یک قطعه در آواز شستی اجرا کردند و سپس حمید خوانساری به تکنوازی ساز عود پرداخت. اجرای قطعه «بر»، «تیپو» و «کاروانسرا» و تک نوازی عود حمید کریمیان بخش‌های دیگر این اجرا بود.نوازی پرچهره‌ی خواجه نوازنده قانون و فرهاد صفری نوازنده تنبک آخرین برنامه دومین دوره کنسرت های آنلاین موسیقی دستگاهی در ساعت ۲۲ یکشنبه ۳۰ آذرماه بود که در این برنامه سه قطعه سازی و یک قطعه آوازی اجرا شد. پرچهره خواجه نوازنده قانون درباره این اجرا گفت: سه قطعه سازی و یک قطعه آوازی را ساخته های خودم را در این برنامه اجرا می کنیم. برگزاری این کنسرت‌ها در این شرایط برای موسیقین‌ها اتفاق خوب و خوشایندی است چون می‌توانند خودشان را محک بزنند. دومین دوره کنسرت های آنلاین موسیقی دستگاهی با هشت اجرا با حمایت دفتر موسیقی معاونت امور هنری و توسط انجمن موسیقی با حمایت دفتر موسیقی معاونت امور هنری و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بنیاد رودکی ۱۶ تا ۲۰ مرداد و نخستین دوره کنسرت های آنلاین موسیقی در هشت اجرا با حمایت دفتر موسیقی معاونت امور هنری و توسط انجمن موسیقی

سازمان سینما تک ملی نیکاراکوئه و بنیاد سینمایی فارابی تفاهم نامه همکاری در زمینه امور سینمایی امضاء کردند.

به گزارش امتیاز، در این دیدار که با حضور مسئولان سینما تک ملی نیکاراکوئه و سفرای دو کشور در بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد، «علیرضا تابش» مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی با اشاره به سینمای ایران و سابقه و تجربه ۱۲۰ ساله‌اش، اظهار داشت: در روزهایی که دنیا با چالش کرونا روبرو است، با امضای این تفاهم‌نامه فصل نوینی از تعاملات سینمایی دو کشور ایران و نیکاراکوئه آغاز شد. او با اشاره به ایجاد زمینه فعالیت سینمایی در قالب تولید مشترک در آینده همکاری دو کشور اظهار داشت: امید است این قرارداد همکاری زمینه را برای مشارکت بخش

برنامه دست در دست به تهیه‌کنندگی هادی خدادی و کارگردانی احسان مرادی و اجرای سلمان فرخنده به عنوان قرار ی پاییزی جمعه، شنبه و یکشنبه بعد از گفت‌وگوی ویژه خبری روانه آنتن می شد قرار است تا در فصل دوم خود و در زمستان بار دیگر از شبکه دو سیما پخش شود.

این برنامه با تهیه موشن‌هایی از شخصیت‌های تاثیر گذار و کسانی که در کار خیر پیش قدم بوده‌اند، برگزاری پوشی مردمی با محوریت ارسال داستان هایی با موضوع کرونا به صورت نوشته، فیلم، صدا و اهدای جایز به آثار برگزیده همچنین گفتگوهای صمیمی و شنیدنی با هنرمندان، ورزشکاران و جهادگران عرصه نیکوکاری، به پررنگ تر کردن مهدلی و خیرخواهی در این دوران می‌پردازد.

دست در دست از جمله تولیدات تلویزیونی بود که در روزهای بحران کرونا تلاش کرد به افراد تاثیرگذاری برپرداز که در بزنگاه‌های مختلف اجتماعی همراه مردم بودند و در دوران شیوع کرونا گام‌های موثری در باری رساندن به همنوعان خود برداشتند. این برنامه علاوه بر گفت‌وگو با چهره‌های حوزه‌های مختلف فرهنگی، هنری، ادبی، ورزشی، اجتماعی به پخش گزارش‌هایی از کمک همدلانه مردم به یکدیگر در سراسر ایران پرداخت.

«دست در دست» محصول همدلی مردم در شرایط بحرانی کرونا است

احسان مرادی در توضیح اهداف، دغدغه‌ها و چالش های تولید این برنامه در شرایط کرونا گفت: برنامه دست در دست محصول همدلی مردم در شرایط بحرانی کرونا است؛ پیش از این شاید اگر در دومی‌های دوستانه و قایل و ... مطرح می شد که اگر روزی بحران یا مشکلی پیش بیاید جوانان امروز آنگونه که باید و انتظار داریم، توانایی حضور ندارند اما امروز می بینیم که همین جوانان وارد میدان شده اند؛ و دست در دست برنامه همین افراد شد یعنی آدم‌هایی که وجود دارند که می‌دانند که کاری که می‌کنند بسیار خطرناک است چه برای خودشان و چه برای خانواده‌هایشان؛ اما این افراد به میدان آمده‌اند و ما در دست در دست موفق شدیم که اشارهای کوچک به این آدم‌ها بکنیم.

وی افزود: این‌ها گروه هایی از جوانان هستند که شاید در بزنگاه های گذشته چندان فرصت عرضه این روحیه داوطلبی را نداشتند اما در دوران کرونا و شرایط حال حاضر این جوانانی که ما می‌بینیم با جوانانی که روزی همه چیزشان را گذاشتند و جبهه ها را خالی نگذاشتند قابل مقایسه هستند و قطعا اگر روزی برسد که به حضورشان در جبهه نیاز باشد حتما این کار را انجام خواهند داد.

چون این جوانان هدفشان صرفاً کارداوطلبی و انسانی کردن است و برای همین هم ایستاده‌اند و به پیشواز مرگ می روند، از کنار کادر درمان قرار گرفتن تا کمک به محرومین تا حضور در طرح مساوات؛ بنابراین بسیار قابل احترامند. منظورم از این جوانان گروه‌های جهادی است؛ در دل این گروه‌ها با کسانی مواجهیم که از اقشار و طبقات اجتماعی و اقتصادی گوناگون کار کرده‌ام فهمیده‌ام که تا چه اندازه انسان‌های متفاوتی هستند و حتی افرادی از دهه‌های ۷۰ و ۸۰ هم شامل می شوند. گروه‌های جهادی که مهمان این برنامه هستند کارهای بزرگی انجام داده‌اند، تجربه داشته‌اند، و کاملا مردمی هستند. ما همیاران سلامتی را در این گروه‌ها داریم که هر روز به بیمارستان‌ها می روند و پلی بین بیمارستان‌ها و برنامه ما هستند. ضمن این‌که امروز در فضای مجازی و اینستاگرام فعالیت می‌کنند را به‌راحتی می‌توان پیدا کرد.

قرار ابتدایی ما این بود که مردمی که با کرونا مواجه بوده‌اند، مواجه خودشان را به‌صورت دل نوشته و خاطره برای ما بفرستند. چون اگر آیندگان خواهند بداندن در شرایط کرونا زندگی چگونه بوده و ما فراموش کرده باشیم این نوشته‌ها می تواند حس و حال این روزها را به خوبی نشان دهد. در این چند روز اخیر منتهی به وب‌پزبرنامه شب یلدا پوشش سیاس را تشکیل داده‌ایم که شامل پیام‌های مردمی تشکر از کادر درمان است که از استقبال و ابراز احساسات مردم غافل‌گیر شدیم. این دو پوشش نیز به همت سازمان تبلیغات اسلامی راه اندازی شد و در یک رفت و برگشت رسانه ای مخاطب درگیر ما شد.

تاکید کردیم یلدای امسال مجازی باشد

خصوصی و دولتی دو کشور قرار گیرد.
سفربر در این نشست «محمد صالحی» سفیر

از طریق امضای این تفاهم‌نامه مهم، تبادل

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

تفاهم نامه همکاری سینمایی بین ایران و نیکاراکوئه امضا شد

محصولات و برنامه‌ریزی برای سینمایی آغاز می‌شود و از این طریق امکان دستیابی به اطلاعات بیشتری درباره فرهنگ‌ها به‌دست می آید که موجب تقویت روابط دوستانه دو کشور می‌شود.

همچنین «ایدینا کاستیلو»، مدیر سینما تک ملی نیکاراکوئه در این نشست اظهار داشت: امضای این تفاهم‌نامه نشانه تعهد مردم و دولت‌ها برای اتحاد و تقویت فرهنگ‌های هر دو ملت است.

در بخش دیگری از این نشست «پژاک براوو» سفیر نیکاراکوئه در ایران، از حمایت مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران و بنیاد سینمایی فارابی برای تعهدشان به امضای این تفاهم‌نامه که به نفع توسعه هنر سینمایی در هر دو کشور است، تشکر کرد.

کارگردان تلوزیون: کار در دوران کرونا بسیار سخت بود

هدف از ساخت آن عنوان کرد: هدف ما از راه‌اندازی و حمایت از برنامه دست در دست این بوده است که بتوانیم هم همدم شب‌های پاییزی مردم باشیم (آن هم در شب‌هایی که تلاش می‌کنند که در خانه بمانند و از طریق تلویزیون و رسانه‌های دیگر خود را سرگرم کنند) و هم این‌که بتوانیم زحمات کسانی که این فضای کرونا به مردم خدمت می‌کنند و دیده نمی‌شوند را به قاب تصویر بکنیم.

ضمن این‌که می‌خواستیم تشکری کنیم از گروه‌های جهادی و گروه‌هایی که به کمک کادر درمان و قشر مستضعف جامعه رفته اند و انگیزه‌ای هم برای خود مردم باشیم؛ مردمی که ممکن است برای به میدان آمدن احتیاج به یک مشوق و جرقه داشته باشند و ما تلاش کردیم این جرقه را بزینم و با نشان دادن کارهای خوب و خیر، مشوقی برای مردم باشیم که به میدان بیایند و هر کسی هرقدر که می‌تواند به مردم کمک کند.

وی افزود: واکنش‌ها و بازخوردی که از مردم گرفته‌ایم این بوده است که هم گروه‌های جهادی انگیزه برای ادامه کار پیدا کرده اند و هم کسانی که دنبال بهانه‌ای برای شروع کردن کاری بوده‌اند که به مردم کمک کنند، توانستند بسپاله بگویند و وارد گود شوند. بازخوردهای برنامه مان مثبت بوده و به هدف‌هایی که داشت‌ایم رسیده‌ایم؛ هدفمان سرگرم کردن مردم و نشان دادن زحمات این گروه‌ها به مردم بوده است که خدا رو شکر برنامه دیده شده‌است. البته که کار نقص‌هایی هم داشته که در فصل دوم آن در زمستان تولید خواهد شد، تلاش می‌کنیم تا این مشکلات برطرف شوند.

ما در مرکز رسانه سازمان تبلیغات این بنا را داریم که کمک کنیم هرچایی که کار رسانه‌ای روی زمین مانده و کاری مفیدی به نفع مردم هست انجام شود؛ بر این اساس کارهای مفیدی را که فکر می‌کنیم به نفع مردم یا رسانه می‌خورد را حمایت می‌کنیم و برنامه دست در دست هم یکی از همین برنامه‌ها بود که نیاز بود حمایت کنیم و این حمایت را انجام دادیم.

مدیرکل تولیدات رسانه ای سازمان تبلیغات اسلامی تاکید کرد: بسیاری از حرفه‌ها و هنر‌ها در هر جایی، بسیار تحت تأثیر کرونا قرار گرفته و بسیاری را تعطیلی رفته‌اند اما رسانه جایی نیست که بتواند متوقف شود؛ چراکه رسانه اولین حلقه اول دسترسی مردم است، به همین دلیل ما باید در رسانه با شناختن محدودیت‌های این رسانه به دلیل کرونا ایجادشده است، توانی چند برابر توانایی را بگذاریم تا ذائقه مخاطب‌ها و نیاز او را به روز رسانیم.

قطعا کار بسیار سخت شده است؛ چرا که رسانه با حضور در جامعه و با بودن در بین مردم محتوای خودش را تولید می‌کند؛ ما نمی‌توانیم مانند بسیاری از شغل‌های دیگر در خانه بمانیم و دور کاری کنیم، این شدنی نیست چراکه تلویزیون رسانه‌ای است که باید با رعایت همه محدودیت‌ها و پروتکل‌ها کارش را انجام دهد. به همین دلیل ممکن است وقفه در کار ایجاد شود، برخی از دوستان و عزیزانمان مبتلا شوند (همچنان که در این مدت دچار بیماری شدند) ولی دچار بیماری شدن افراد تیم نباید به کار ضربه بزنند چراکه مردم منتظر هستند. به همین دلیل کار بسیار سخت شده است اما کوتاه بیا نینستیم.

محتوامحوری و مخاطب‌محوری دو کلید مهم ساخت برنامه هادی خدادی تهیه کننده دست در دست هم ضمن اشاره به احتمال ساخت این برنامه در فصل زمستان یادآور شد: برای فصل زمستان موافقت‌هایی کسب شده و امیدمان این است که در صورت پیش رفتن طبق برنامه‌ریزی‌ها فصل بعدی داشته باشیم و در شب عید زمستان در کنار مردم باشیم. اگر قرار باشد این اتفاق بیفتد پیش از آن حتما اطلاع رسانی می‌شود و جلسات اتاق فکر تشکیل خواهد شد. چون ساخت و ایجاد محتوا برای ما مهم است. محتوامحوری و مخاطب‌محوری دو کلید مهم ساخت برنامه است. ما به نفع مردم و به نفع خودمان به نفع مردم باید تولید محتوا کنیم و امیدمان این است که اواسط زمستان با فصل جدید دست در دست مهمان خانه های مردم باشیم.

بین نوجوانان و جوانان مستعد منطقه اخمد و بازیگران بومی شهرهای مشهد، شیراز، اصفهان و استان مازندران انتخاب شده‌اند.
در خلاصه داستان اپیزود اول «المپیادی‌ها» با عنوان «بزن بریم بهشت» آمده است: شب با یک رویای بی‌ظنیر، با خوردن اکسیر، سر بر بالش می‌گذاری و صبح بیست سال جوان می‌شوی، اکسیر خورده و نخورده، راستش را بگو چه می‌کنی؟!

و تلویزیون، سایر بازیگران این پروژه از

یک فنبان جای داغ

نه سرگرم کننده، نه مفید

وقتی استدلال برخی برنامه‌سازان داخلی این باشد که نمی‌خواهند چرخ را دوباره اختراع کنند، نتیجه‌اش این می‌شود که می‌روند سراغ کپی‌برداری از برنامه‌ای که خودش کپی‌برداری از یک برنامه دیگر است. صحبت از برنامه «شام ایرانی» است که حالا دیگر ۹ سالش شده و کارگردان‌های زیادی را هم به خود دیده است.
اوایل که شام ایرانی در شبکه نمایش خانگی پخش شده بود، می‌گفتند کپی از برنامه‌ای است که از شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان پخش می‌شد.در شبکه «هن‌وتو» برنامه‌ای با عنوان «بفرمایید شام» از سال ۲۰۱۰ می‌شد.در شبکه کپی می‌شد که مورد توجه بینندگان قرار گرفته بود. جالب اینکه گفته می‌شد این برنامه خودش از برنامه «Come Dine with Me» کپی شده است.
عموما برنامه‌های آشپزی در فهرست جذاب‌ترین برنامه‌های تلویزیونی هستند. برنامه‌هایی که قرار است در کنار معرفی و آموزش غذاها و فرهنگ‌ها، به معرفی الگوی روابط فردی با اجتماعی هم بپردازند. البته سهم بیشتر این برنامه‌ها در شبکه‌های تلویزیونی، پرکردن اوقات فراغت مخاطبانش است، اما صرفا تمام تخم‌مرغ‌هایشان را داخل سبد سرگرمی نمی‌گذارند. یکی از سیاست‌های مدیران فرهنگی و هنری ما، ابرازینه کردن برنامه‌های موفق شبکه‌های ماهواره‌ای است؛ ایده‌ای که موافقان و مخالفان زیادی دارد. البته وقتی خبری از خلاقیت در این سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها نیست جز پیروی از سیاست «ابرازینه کردن»، ایده‌ای که در ظاهر با لباس محلی و موسیقی سنتی و نهایتا صحبت از زادگاه‌ها به سرانجام می‌رسد و خبری از محتوا نیست. اگر «شام ایرانی» الان و به‌دلیل اظهارنظر سخیف یکی از میهمان‌هایش یا دعای دوتن از شرکت‌کنندگانش دیده می‌شود، دلایلش این نیست که تا به‌حال همه چیزش استاندارد بود و به بهترین شکل ضبط و پخش می‌شده است. «شام ایرانی» کارگردان‌های مختلف و اهداف متفاوتی به خودش دیده است که به‌راحتی کیفیت هر کدام قابل‌مقایسه است. اما حالا به جایی رسیده که صرفا یک برنامه قافد هرگونه ارزش محتوایی و سرگرم‌کنندگی است. اصلا درباره میهمان‌ها و حرف‌هایشان صحبت نمی‌کنیم؛ صحبت از اهداف برنامه‌سازی و نگاه کانسبکارانه به برنامه‌سازی است.

این طفل ۹ ساله سرگردان

شام ایرانی تاکنون چهار کارگردان به خودش دیده است و این چهار کارگردان هر کدام با نگاه خاصی، کار را روانه شبکه نمایش خانگی کردند. بیژن بیرنگ، محمد شایسته، سروش صحت و سعید ابوطالب تاکنون ۱۶ قسمت از این برنامه را در این مدت ساخته‌اند. بعضی میهمان‌هایش تکراری بودند و بعضی میهمان‌ها خودشان کارگردان شدند!وقتی بیژن بیرنگ در سال ۹۰ می‌خواست شام ایرانی را بسازد، انتقادات زیادی به او شد. مهم‌ترین نقدها به او همان موضوع کپی‌برداری از نمونه من و تویی‌اش بود. او درباره دلایلش برای ساختن چنین برنامه‌ای گفته بود: «چرا نمی‌توانیم در ایران یک شام ایرانی بسازیم؟ نه با سلب‌ریتی‌ها، با آدم‌های معمولی. شام ایرانی که من ساختم حرفش این بود که ایران یک سفره برای همه آدم‌هاست. این شام ایرانی با نگاه ملی و میهنی ساخته شد. ولی این کار را از قسمت هشتم به بعد از من گرفتند و چیز دیگری شد.» هرچند او در سری اول و در تنها دو قسمتی که ساخت، سراغ چهره‌های مشهور رفت. او برای برنامه شام ایرانی بخش آقایان، سراغ رامبد جوان، اشکان خطیبی، سروش صحت و مهدی پاکدل رفت و از بهاره رهنما، شقایق دهنقان، لادن طباطبایی و سحر زکریا برای قسمت خانم‌ها دعوت کرد. جالب اینکه این قسمت‌ها سال‌ها بعد از شبکه نسیم تلویزیون پخش شد و طرفداران زیادی هم داشت. تاکنون از دعوی حضور سلبریتی این آدم‌های معمولی در این برنامه، می‌توان گفت این دو قسمت از استانداردهایی برخوردار بود و مشخص بود که عواملش راهبرد و هدف خاصی را برای ساخت برنامه طراحی کرده‌اند. عجیب اینکه بعد از دو قسمت بیرنگ را کنار گذاشتند. او این اتفاق را اینچنین تعریف کرده است: «صدای من، نریشن و گفت‌وگو من، اشعار من، شعر من، نگاه من، همه صحبت از این داشت که دور از تعبص‌ها ما بعنوان ایرانی‌ها همدیگر را دوست داشته باشیم که قدر این سفره ایرانی را بدانیم. اما تهیه‌کننده فکر می‌کرد با اشخاص دیگر کار کند بیشتر می‌خنداند و به پول بیشتری می‌رسد، ولی این اتفاق نیفتاد.» بیرنگ در این برنامه می‌خواست از الگوی موفق «خانه سبز» پیروی کند و همان فضا را تکرار کند. هرچند پس از ۹ سال همچنان این دو قسمت جذاب و قابل دیدن است، اما انگار می‌خواستند مسیر این برنامه را تغییر دهند و موفق هم شدند. محمد شایسته، که بیشتر بعنوان تهیه‌کننده می‌شناسیمش، در سری دوم سراغ چهره‌های بانمک رفت و هدهش بیشتر خندانان مخاطبان بود. حضور اکبر عبیدی، محمدرضا شریفی‌نیا و فیروز کریمی با همین استدلال بود. عمر کارگردانی شایسته هم زیاد نبود، هرچند یک قسمت بیشتر از بیرنگ ساخت. او هم از این برنامه کنار رفت و از خودش ذقایق خنده‌داری در فضای مجازی گذاشت. تهیه‌کننده شام ایرانی برای سری سوم، سروش صحت را انتخاب کرد و او هم با نگاه خودش سه قسمت را ساخت که حال و هوای سریال‌هایش را داشت. نیمی از ۱۶ فصل شام ایرانی را سه کارگردان ساختند و نیمی دیگر را فقط سعید ابوطالب ساخته است. او پیش از شام ایرانی، «رالی ایرانی» و «سرزمین دانایی» را برای شبکه نمایش خانگی و تلویزیون ساخته بود و حالا آمده بود تا شام ایرانی را ادامه بدهد.

سی‌دی بود، بهتر بود

برخی از کارشناسان معتقد هستند وقتی شام ایرانی وارد پلتفرم‌ها شد، دیگر آن کیفیت گذشته را ندارد. یعنی وقتی مردم پول می‌دادند و نسخه فیزیکی آن را می‌خریدند و ساخت قسمت‌های بعدی‌اش منوط به رضایت مخاطب بود، اوضاع کیفی آن بهتر بود. حالا اما با توجه به قرارداد سازندگان با پلتفرم‌ها دیگر شاید رضایت مخاطب چندتا تاثیر در افزایش دستمزدها نداشته باشد و تنها قرار آن اوقات مخاطبان بر شود و اولویتی برای کیفی‌سازی نیست. شام ایرانی برنامه خوبی نیست، نه به‌خاطر اینکه در آن شوخی‌های بی‌میل می‌شود یا با این دعوا می‌کنند. نه به‌خاطر اینکه حتی کسانی دعوت می‌شوند که با هم رابطه خوبی ندارند. شام ایرانی به‌دلیل بی‌توجهی به مخاطب و خواسته‌هایش برنامه خوبی نیست. به‌دلیل اینکه برای وقت و گوش و چشم مخاطبیش ارزشی قائل نیست و به آن احترام نمی‌گذارد. آنهایی که دنبال یک برنامه آموزنده و جذاب هستند، چند دقیقه بیشتر از آن دنبال نمی‌کنند و آنها که دنبال جنجال و هیجان هم هستند، ترجیح می‌دهند نمونه‌های مشابه خارجی را تماشا کنند. نگاه کلی به قسمت‌های ساخته‌شده توسط ابوطالب نشان می‌دهد به هیچ‌وجه نگاهی به اصلاح یا معرفی سبک زندگی ایرانی نشده است و به مسائل اقتصادی و جغرافیایی هم اعتنایی دیده نمی‌شود. مخاطبان این برنامه انگار قصدندانی از یک کشور دیگر را می‌بینند که سطح دغدغه‌شان از رنگ لاک و مانتو و تعداد ازدواج‌های هنرپیشه‌شان پایین آمده است. ترویج چشم‌وهمچشمی در خانواده و جانداختن اینکه سفره رنگین یک ارزش است از ضعف‌ها و خطاهای آشکار این برنامه است. معرفی غذاهای عجیب‌وغریب و گران در شرایط فعلی چه توجیهی دارد؟ شام ایرانی اساسا ایرانی نیست. مغرب در فرهنگ ایرانی‌ها جایگاه خاصی دارد و میزبانی ویژگی‌ها و راه‌هایی دارد که ربطی به پول داخل جیب یا پول داخل حساب ندارد. عادت کرده‌ایم به صحنه‌های جنسی یا سخیف بگویم مبتذل. اما واقعیت این است برنامه‌هایی که چیزی برای ارائه ندارند و تازه مخرب هستند در تعریف ابتذال به‌راحتی می‌توانند. درست است که بارها گفته‌ایم مردم در شرایط ارتباطی فراخ می‌تفریح و سرگرمی دارند. اما قطعا مصداق و منظورمان چنین برنامه‌های تهی از محتوا و حتی فرم نبودند و نیستند.

یک شام ایرانی، استانداردا

دو فصل ابتدایی «شام ایرانی» با بیژن بیرنگ طراحی کرد و این برنامه در زمستان سال ۱۳۹۰ روانه شبکه نمایش خانگی شد. اما خیلی زود بیژن بیرنگ از ادامه ساخت این مجموعه کنار گذاشته شد. بیرنگ درمورد اینکه برنامه فصل‌ها را نساخته، گفته است: «این کار را از قسمت هشتم به بعد از من گرفتند و چیز دیگری شد. تهیه‌کننده فکر می‌کرد با اشخاص دیگر کار کند بیشتر می‌خنداند و به پول بیشتری می‌رسد، ولی این اتفاق نیفتاد. متاسفم که متوجه نشدن مفهوم اصلی «شام ایرانی» چیست، وگرنه به قهقرا نمی‌رفتند. شام ایرانی همان «خانه سبز» است و همه مفاهیم و ایده‌های «خانه سبز» در آن وجود دارد.» البته مهم‌ترین ایرادی که خود بیرنگ به مدل برنامه‌اش می‌گیرد، مربوط به حضور سلبریتی‌ها بود و بعدها خودش این سوال را مطرح کرد که چرا ما نمی‌توانیم یک شام ایرانی بدون حضور سلبریتی‌ها در رسانه ملی بسازیم. بعدها دو فصل شام ایرانی که بیرنگ ساخت و همچنین سه فصل بعدی‌اش از رسانه ملی پخش شد. شام ایرانی در ادامه مسیرش نتوانست همان مفاهیم و ایده‌هایی که بیرنگ در خانه سبز دنبالش بود را ارائه دهد اما با همان دست فرمان اولیه که برای این برنامه درنظر گرفته شده بود، مسیرش را ادامه داد و تبدیل شد به یک شام ایرانی مختص سلبریتی‌های سینما و تلویزیون. شام ایرانی می‌توانست مستند مسابقه‌ای باشد که به خانه‌های مردم معمولی با بگذار و عادات و رفتار جامعه ایرانی را بهیچ واسطه‌ای نمایش دهد درحالی‌که الان تبدیل شده است به نمایشگاهی از زندگی خصوصی و رفتارهای عجیب و غریب چهره‌های مشهور. اگرچه در فصل‌های ابتدایی «شام ایرانی»، حضور مهمانان مشهور، باعث جذب مخاطبان برای تماشای برنامه می‌شد اما بیرنگ نتوانست بود که رفتار آنها مقابل دوربین را به‌گونه‌ای هدایت کند که معطوف به افای نقاشی در راستای اهداف اصلی برنامه باشد.